

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ»
на 2020 / 2021 навчальний рік

Галузь знань - 19 «Архітектура та будівництво»

Спеціальність - 193 «Геодезія та землеустрій»

Рівень вищої освіти - ОР «Магістр», освітня (освітньо-професійна) програма – «Оцінка землі та нерухомого майна»

Форма навчання - денна та заочна

Семестр, в якому викладається дисципліна – 1

Дисципліна - основна

Кількість годин за навчальним планом - 120 годин / 4 кредита ECTS.

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітній рівень підготовки	Характеристика навчальної дисципліни	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів – 4	Галузь знань 19 «Архітектура та будівництво» Спеціальність 193 «Геодезія та землеустрій» ОР «Магістр»	Обов'язкова	
Модулів – 2	Спеціальність (професійне спрямування):	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		1-й	1-й
Індивідуальне навчально-дослідне завдання – «Визначення еколого-економічної ефективності агроландшафтного землевпорядкування»		Семестр	
Загальна кількість годин – 120		1-й	1-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4,0 самостійної роботи студента – 11,0	Освітній рівень підготовки: «Магістр»	Лекції	
		20 год.	8 год.
		Практичні, семінарські	
		24 год.	10 год.
		Лабораторні	
		–	–
		Самостійна робота	
		76 год.	–
		Вид контролю: залік	Вид контролю: залік

Викладач кафедри, який забезпечує проведення лекційних занять:

доцент Миргород М.М.

Викладач кафедри, який забезпечує проведення практичних занять:

доцент Миргород М.М.

АНОТАЦІЯ КУРСУ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є оптимізація відносин, що виникають у процесі взаємодії між суспільством і природним середовищем, прагнення до збереження та відтворення навколишнього середовища.

МЕТА КУРСУ

Мета дисципліни - формування у здобувачів сучасного економічного мислення та компетентностей (комплексу спеціальних знань, навичок, умінь й особистісних характеристик), спрямованих на вирішення еколого-економічних проблем, визначення й аналіз економічної ефективності впровадження природоохоронних заходів, здійснення економічної оцінки природних ресурсів й оцінки еколого-економічних збитків, що їх завдає економіці забруднення окремих компонентів природи.

Декомпозиція мети дозволяє виділити три основні групи навчальних цілей (завдань): пізнавальні, практичні, мотиваційні.

Завдання навчальної дисципліни:

- вивчення специфіки економічних відносин, що виникають у процесі охорони, використання і відтворення природних ресурсів;
- розгляд економічного механізму раціонального природокористування;
- обґрунтування напрямів підвищення еколого-економічної ефективності природокористування.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен

знати:

- теоретичні засади економіки природокористування, сутність основних категорій, понять і термінів дисципліни, закономірності та принципи раціонального природокористування, основні цілі й завдання переходу України на модель сталого розвитку;
- зміст і структуру економічного механізму охорони навколишнього природного середовища й економічні важелі раціонального використання природних ресурсів;
- еколого-економічні проблеми раціонального використання природних ресурсів і стратегічні напрями їх вирішення, механізм державного регулювання у сфері використання, охорони й відтворення природно-ресурсного потенціалу;
- теоретико-методичні підходи щодо економічної оцінки природних ресурсів й оцінювання еколого-економічних збитків, що їх завдає економіці забруднення окремих компонентів природи;
- методичні засади визначення економічної, екологічної й соціальної ефективності впровадження природоохоронних заходів, а також специфіку економічного обґрунтування природоохоронних заходів у різних галузях економіки, зокрема в аграрному секторі;
- напрями й особливості екологізації галузей агропромислового виробництва, ринкові фактори раціонального природокористування, еколого-економічні

проблеми й перспективи використання відходів;

- законодавчо-нормативну базу, що регулює раціональне природокористування, економічні інструменти екологічної політики, а також міжнародний досвід раціонального природокористування;

уміти:

- застосовувати здобуті теоретично-методичні знання під час вирішення конкретних практичних ситуацій;
- оцінювати сучасний стан і масштаби впливу антропогенного фактора на навколишнє середовище й окреслювати перспективні шляхи оздоровлення екологічної обстановки;
- визначати й аналізувати основні показники й індикатори сталого розвитку, в тому числі аграрного сектору економіки;
- здійснювати економічну оцінку природних ресурсів, виконувати економічне оцінювання природно-ресурсного потенціалу, визначати плату за використання природних ресурсів;
- оцінювати еколого-економічні збитки від забруднення навколишнього природного середовища, зокрема атмосферного повітря, земельних, лісових і водних ресурсів;
- визначати, обґрунтовувати й аналізувати економічну ефективність впровадження природоохоронних заходів, у тому числі екологічних інновацій і перероблення відходів;
- проводити дослідження й надавати обґрунтування шляхів вирішення еколого-економічних проблем і вибору стратегічних альтернатив екологізації агропромислового виробництва.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувачі набувають такі компетентності:

1. Інтегральна компетентність.

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми геодезії, землеустрою та кадастру, управління земельними ресурсами, управління та адміністрування землекористуванням, державного контролю за використанням та охороною земель із застосуванням сучасних технологій, теоретичних положень та методів дослідження.

2. Загальні компетентності:

1. Дотримання етичних принципів досліджень і інтелектуальної чесності, а також професійних кодексів поведінки.
2. Володіння державною мовою на загальному та науковому рівнях.
3. Володіння іноземною мовою на загальному та професійному рівнях.
4. Здатність опановування базовими знаннями, включаючи сучасні наукові та технічні досягнення та використання їх в практичних ситуаціях.
5. Уміння виконання робіт та навчання з високим рівнем автономності, планування, організації та управління комплексними діями або проектами, відповідальність за прийняття рішень.

6. Уміння використовувати інформаційні технології та інноваційні підходи.

7. Уміння збереження навколишнього середовища та забезпечення сталого розвитку суспільства.

3. Спеціальні (фахові компетентності):

1. Здатність до реалізації професійних обов'язків за видами професійних робіт.

2. Знання і розуміння основних теорій, методів, принципів технологій і методик у сфері геодезії і землеустрою.

3. Засвоєння базових знань із супутніх наук, що входять окремими блоками до сфери геодезії і землеустрою (фізика, математика, інформатика, екологія, право, економіка та інші), вміння використовувати їх теорії, принципи та технічні підходи.

4. Складання проектів і програм, організації та планування польових робіт в геодезії та землеустрої.

5. Здатність інтегрувати знання з інших дисциплін, застосовувати системний підхід та враховувати техніко-технологічні та економічні аспекти при проведенні досліджень з проблематики економіки землекористувань.

6. Підготовка та здійснення організаційних, економічних, екологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання та охорону земель, їх захист від шкідливого антропогенного впливу.

Міждисциплінарні зв'язки:

1. ЕММ і моделювання в землеустрої.

2. Кадастр населених пунктів.

3. Оцінка землі і нерухомості.

4. Земельний кадастр, землевлпорядна експертиза.

5. Методологія оцінки нерухомості.

6. Управління земельними ресурсами.

7. Стандартизація в сфері оцінки майна та майнових прав.

8. Ринок землі і нерухомості.

9. Геоінформаційні технології в оцінці нерухомості.

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

Вивчення цього курсу передбачає повне та часткове формування відповідних компетентностей на ОПІ «Економіка природокористкування» (табл. 1).

1. Компетентності та оцінювання рівня їх досягнення здобувачами

Компетентність	Ступінь сформованості компетентності	Оцінювання
Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу на основі логічних аргументів та перевірених фактів	Повністю сформована. Співвідноситься з метою курсу та програмними результатами навчання за навчальною дисципліною	Поточне (модульний контроль), підсумкове (залік).
Здатність опановування базовими знаннями, включаючи сучасні наукові та технічні досягнення та використання їх в практичних ситуаціях	Повністю сформована. Співвідноситься з метою курсу та програмними результатами навчання за навчальною дисципліною	Поточне (модульний контроль), підсумкове (залік).
Уміння виконання робіт та навчання з високим рівнем автономності, планування, організації та управління комплексними діями або проектами, відповідальність за прийняття рішень	Повністю сформована. Співвідноситься з метою курсу та програмними результатами навчання за навчальною дисципліною	Поточне (модульний контроль), підсумкове (залік).
Уміння використовувати інформаційні технології та інноваційні підходи	Повністю сформована. Співвідноситься з метою курсу та програмними результатами навчання за навчальною дисципліною	Поточне (модульний контроль), підсумкове (залік).
Здатність до пошуку, опрацювання, аналізу інформації з різних джерел та проведення досліджень на відповідному рівні	Повністю сформована. Співвідноситься з метою курсу та програмними результатами навчання за навчальною дисципліною	Поточне (модульний контроль), підсумкове (залік).
Уміння оцінювати соціальну значимість результатів своєї діяльності, нести соціальну відповідальність за результати виконаної роботи	Повністю сформована. Співвідноситься з метою курсу та програмними результатами навчання за навчальною дисципліною	Поточне (модульний контроль), підсумкове (залік).
Засвоєння базових знань із супутних наук, що входять окремими блоками до сфери геодезії і землеустрою (математика, інформатика, екологія, економіка та інші), вміння використовувати їх теорії, принципи та технічні підходи	Повністю сформована. Співвідноситься з метою курсу та програмними результатами навчання за навчальною дисципліною	Поточне (модульний контроль), підсумкове (залік).
Підготовка та здійснення організаційних, економічних, екологічних заходів, спрямованих на раціональне використання та охорону земель	Повністю сформована. Співвідноситься з метою курсу та програмними результатами навчання за навчальною дисципліною	Поточне (модульний контроль), підсумкове (залік).

Під час вивчення дисципліни використовуються наступні методи навчання:

1). Група методів за джерелом інформації і сприйняття навчальної інформації – **словені** (лекція, семінари, бесіда, розповідь); **наочні** – (ілюстрація, демонстрація, презентація), **практичні** (збір інформації, її економічна обробка, розрахунки, графічно-схематичне зображення інформації).

Лекція – логічно вивершений, науково обґрунтований і систематизований виклад певного наукового або науково-методичного питання, ілюстрований, за необхідності, засобами наочності та демонстрацією дослідів. Лекція є однією з основних організаційних форм навчальних занять і, водночас, методів навчання.

Лекція із застосуванням ігрових методів – застосовуються методи мозкової атаки, методи конкретних ситуацій та інші, коли здобувачі самі формулюють проблему, і самі намагаються її вирішити.

Семінари – форма навчального заняття, при якій викладач організує дискусію навколо попередньо визначених тем, до яких здобувачі готують тези виступів на підставі індивідуально виконаних завдань. Семінарські заняття можуть проводитися у формі бесіди, рецензування та обговорення рефератів і доповідей, дискусій тощо.

Практичні заняття – форма навчального заняття, на якому викладач організує детальний розгляд здобувачами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння та навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання сформульованих завдань.

Самостійні заняття – форма навчального заняття, що проводиться з окремими здобувачами з метою підвищення рівня їх підготовки та розкриття індивідуальних творчих здібностей.

Рольові ігри – форма активізації здобувачів, за якої вони задіяні в процесі інсценізації певної виробничої ситуації у ролі безпосередніх учасників подій.

Консультація – форма навчального заняття, при якій здобувач отримує відповіді від викладача на конкретні запитання або пояснення певних теоретичних положень чи аспектів їх практичного застосування (проводяться протягом семестру – поточні та екзаменаційні консультації).

2) Група методів за логікою передачі і сприйняття навчального матеріалу:– індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні;

3) Група методів за ступенем самостійного мислення при засвоєнні знань – репродуктивні та продуктивні (дослідницькі, пошукові, частково-пошукові);

4) Група методів за ступенем управління навчальним процесом: навчання під керівництвом викладача, самостійна робота студента з навчальною та науковою літературою, текстами лекцій, підготовка до семінарських і практичних занять, робота з комп'ютером, виконання письмових завдань.

ОЦІНЮВАННЯ

Система оцінювання результатів успішності засвоєння знань, вмінь, комунікацій, автономності та відповідальності здобувачів включає поточний, модульний (відповідно визначеному змістовому модулю), та підсумковий/семестровий контроль результатів навчання.

Поточний контроль здійснюється протягом семестру під час проведення

лекційних, практичних, семінарських занять і оцінюється сумою набраних балів.

Поточний контроль знань здобувачів здійснюється за двома напрямками:

I – контроль систематичності та активності роботи на семінарських та практичних заняттях;

II – контроль за виконанням завдань для самостійного опрацювання.

Поточний контроль здійснюється у формі: усне опитування; фронтальне опитування; індивідуальне опитування; письмові контрольні роботи; тестування.

Модульний контроль проводиться з урахуванням поточного контролю за відповідний змістовий модуль і має на меті інтегровану оцінку результатів навчання здобувача після вивчення матеріалу з логічно завершеної частини дисципліни – змістового модуля.

Підсумковий/Семестровий контроль проводиться у формі заліку у терміни, передбачені графіком навчального процесу.

Залік – форма оцінки підсумкового засвоєння здобувачами теоретичного та практичного матеріалу з окремої навчальної дисципліни, що проводиться як контрольний захід. Завданням заліку є перевірка розуміння здобувачем програмного матеріалу в цілому, логіки та взаємозв'язків між окремими розділами, здатності творчого використання накопичених знань, уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми навчальної дисципліни тощо. В умовах реалізації компетентнісного підходу залік оцінює рівень засвоєння здобувачем компетентностей, що передбачені кваліфікаційними вимогами.

ПОЛІТИКА КУРСУ

- Курс передбачає індивідуальну роботу.
- Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивної критики.
- Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін.
- Якщо здобувач вищої освіти відсутній з поважної причини, він/вона презентує виконані завдання під час консультації викладача.
- Під час роботи над індивідуальними науково-дослідними завданнями та проектами не допустимо порушення академічної доброчесності.
- Презентації та виступи мають бути авторськими та оригінальними.